

ROZMARNÁ% VZPOMĀ•NKY HĀ~BITOVNĀ•

ĀšterĀ½, 19 duben 2016

ObĀ•as potkávám krásnou Helenu Trojanovou, zvanou onehdy Trojská. PĀ™ezdívka jí docela sedĀ›la, blbla tady hlavu (no hlavu, myslím, Ā¾e nĀ›co úplnĀ› jinýho) hodnĀ› dost muĀ¾Ā™m a docela se jí to daĀ™milo a zanechávala jich za sebou dost nap odrovnanejš fyzicky i psychicky. Je to dáma ode mĀ› dost mladší (von uĀ¾ je skoro kaĀ¾dej mladší), pomalu nebo spíše rychle se jí blíĀ¾í padesátka, figuru furt docela pohlednou.

Vstoupila do dĀ›jin nejenom mých; ve svých cca 25 letech mĀ›la prvé dítě, holĀ•iĀ•ku. Proslula tím, Ā¾e chodila venĀ•i prvorozené dítě na hĀ™bitov. Tvrдила, Ā¾e tam je ticho, klid, pohoda, Ā¾ádnej smrad vod aut, jezdíš si pomalinku okolo náhrobkĀ™ s koĀ•árkem, Ā•itáváš nápisy a domýšlíš rodové historie. Trávila tam celá odpoledne, kdyĀ¾ bylo pĀ›knĀ›, vzala si svaĀ•inku a pití, skamarádila se s hrobníkem, kterej jí vĀ¾dycky pĀ™ hodiny pĀ™med z dobou obĀ™adnĀ› ze hĀ™bitova vyprovodil. KlidnĀ› si sedla na laviĀ•ku u náhrobku zakladatele SETUZY pana Schichta, nakojila dítě a zase pohoda. Sice se nĀ›kdo z návštĀ›vníĀ™ prej pohoršoval, nevím tedy proĀ•. Lidé umírají a lidé se rodí. UblíĀ¾í ti pouze Ā¾ivej, mtvej urĀ•itĀ› ne.

A navíc se mi jednou ve slabé chvílce svĀ›Ā™ila, Ā¾e na ní to funerální prostĀ™edí nĀ›jak podivnĀ› pĀ™sobí, a nebo mĀ›la nĀ›jak zpĀ™eházený hormony. Povídá: já furt musím nosit vložky. Já nablble Ā•umĀ›l, tomu moc nerozumím. Víš, jak tam na hĀ™bitovĀ› zaĀ•nu kojit dítě, tak mám jeden orgasmus za druhým. PĀ™ipadám si na té laviĀ•ce jako cvok a pako, ale se mi to moc. A jinde se mĀ› to pĀ™i kojení nestává… Asi ano, kdyĀ¾ to Ā™íkala, kaĀ¾dej je prostĀ› nĀ›jak praš kdyĀ¾ fakt nevím, za celej svĀ™j dlouhej Ā¾ivot, co je to Ā¾enskej orgasmus (nejsem holt Ā¾enská), nebo lépe Ā™eĀ•eno, Ā¾Āena mi to nikdy poĀ™ádnĀ› nevysvĀ›tlila. Asi je to vo pocitu a musí to bejt velice pĀ›kná vĀ›c, kdyĀ¾ pro to vy dámy nĀ›kd riskujete opravdu velice hodnĀ› – manĀ¾ela, majetek, kariéru. Jo, a tak ta Helena povídala, Ā¾e uĀ¾ je bábou a kdyĀ¾ vykládala dceĀ™i, co s ní jako s miminkem dĀ›lala, tak se ctĀ›ná dcereĀ•ka mohla zbláznit. Ale jak pĀ™íklady táhnou, tak tam prej chodila párkrát z fóru venkoncem taky. Pozn.: Myslíte si asi, Ā¾e jsem si celou historku vymyslel?. Nemám fakt tak bujnou fantasii a tvrdím, Ā¾e Ā¾ivot lidskej je tak podivnĀ› zakroucenej, se všemi tĀ›mi temnými zákoutími a podivnými puklinami, Ā¾e Ā¾ádný spisovatel, i s tou nejbujnĀ›jší fantasíí, to všechno nemĀ™Ā¾e postihnout. FRANTA BOUŠKA